

اگر می‌خواهی به اخلاص برسی، آرزوهایت را کم کن

آیت الله قرهی گفت: اگر کسی بخواهد به علم برسد باید اولین مراحل اخلاص را در خودبه وجود بیاورد وقتی به علم رسید خود کمال علم ثمره و میوه علم، اخلاص می‌شود. عملی که با اخلاص توأم است؛ یعنی عمل برای خدا.

آیت الله قرهی گفت: اگر کسی بخواهد به علم برسد باید اولین مراحل اخلاص را در خودبه وجود بیاورد وقتی به علم رسید خود کمال علم ثمره و میوه علم، اخلاص می‌شود. عملی که با اخلاص توأم است؛ یعنی عمل برای خدا.

به گزارش خبرگزاری مهر، مطلبی از درس اخلاق آیت الله قرهی برای علاقه مندان در پی می‌آید؛

اگر کسی بخواهد به علم برسد باید اولین مراحل اخلاص را در خودبه وجود بیاورد وقتی به علم رسید خود کمال علم ثمره و میوه علم، اخلاص می‌شود. عملی که با اخلاص توأم است؛ یعنی عمل برای خدا.

وقتی این علم حقیقی، این علمی که میوه آن اخلاص است، به وجود آمد، نتیجه آن این است که عالمان حقیقی آرزوهایشان کم است.

اگر کسی علم را به عنوان منبع درآمد دید، بیچاره می‌شود. مثلاً بگوید: درس بخوانم که قاضی شوم! اگر گفتند: تکلیف است که قاضی شوی و به قضا ورود پیدا کنی، بحثش جداست - دقت کنید و تفاوت را ببینید - اما اگر بگویی: علم را می‌خوانم برای این که قاضی شوم و اگر قاضی شوم این قدر درآمد دارد و ...، بیچارگی است.

متأسفانه یک عدّه علم را منبع درآمد دیدند. گاه بیان می‌شود: عزیزم! فرزندم! درس بخوان و علم بیاموز برای این که فردا دستت پیش دیگران دراز نباشد و سری پیش سرها داشته باشی! معلوم است، دیگر او علم را برای عمل نمی‌خواند، بلکه علم را برای این می‌خواند که اعلان کند: من هم کسی شدم. آن وقت انسان را بیچاره می‌کند.

برای همین باز مولى الموالى(ع) می‌فرمایند: «قَلِيلَ الْأَمْوَالِ تَخْلُصُ لَكَ الْأَعْمَالُ» [۱] اگر می‌خواهی به اخلاص برسی، آرزوهایت را کم کن.